

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 , ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΕΠΙΧΑΙΡΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ - Η «ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ»

ΑΝΑΜΕΝΕΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΔΟΧΗ

Και οι Έλληνες πολίτες, ακόμη, τι;

Ο Α. Τσίπρας, επιστρέφοντας από τις Βρυξέλλες και έχοντας ψηφίσει τα αδιανόητα, δήλωνε: «Μετά από μια τόσο μεγάλη επιτυχία (sic) οι προηγούμενοι θα καλούσαν τον κόσμο στο Παναθηναϊκό Στάδιο για πανηγυρισμό. Εμείς, απλώς, δικαιούμαστε να είμαστε χαρούμενοι»!!

Χαρούμενοι, φυσικά, για τους επαίνους από Αμερικανούς και Ευρωπαίους για τη θαυμάσια δουλειά και αποτελεσματικότητα στην πλήρη υποδομή, και θεσμοθετημένα πλέον, της χώρας στους γεωστρατηγικούς (και ενεργειακούς;) στόχους των ΗΠΑ και στα σχέδια των «επενδυτικών» ορνέων τους, και στην πλήρη γερμανική κατοχή, αιώνια(!), των πάντων. Μας θυμίζουν τον εκστασιασμό της πρώην υπουργού εξωτερικών των ΗΠΑ κ. Ολμπράιτ για το wonderful (θαυμαστός!) Γιωργάκη τους... Από την Αγγλία, κανένας, έπαινος, όμως, απορροφημένης με το Brexit, που φαίνεται πλέον πιθανό, παρά τον «πόλεμο» και με προβοκατόρικες δολοφονίες (!) τύπου ΜΑΡΦΙΝ εδώ το 2010, ακόμη και από τους δικούς μας(!) σχολιαστές, κάτι που, όπως κι αν έχει, θα σημάνει το τέλος του ονείρου της χιτλερικής αυτοκρατορίας του Σόιμπλε... Ούτε από τον Πούτιν της Ρωσίας, που ως νεοαναδυόμενη δύναμη διευρύνει προσεκτικά την επιρροή της και γνωρίζει, φυσικά, καλώς **τι οι συριζαίοι εισίν**. Ούτε καν ο Ερντογάν λόγω των προβλημάτων και με ΗΠΑ και με Γερμανία, ελπίζουμε όχι πρόσκαιρων... Μικρή παρηγοριά από τον αυτοαποκαλούμενο βασιλιά Κωνσταντίνο που τους έδωσε εύσημα για την μεγάλη τους εργατικότητα.

Χαρούμενοι για την πλήρη εφαρμογή των εντολών της σχολής των νεοφιλελεύθερων του Σικάγου (Φρίντμαν) προς τον Πινοσέτ και των λοιπών ομοίων του της Λατινικής Αμερικής, ταυτόσημων με αυτές του Σόιμπλε προς τον (απρόσμενο δώρο!) Τσίπρα. Μεγάλη χαρά για την 99χρο-

(συνέχεια στη σελ. 2)

Μια χαμένη ανάπτυξη

Μένει να ξαναβρούμε τη ζωή μας, τώρα που δεν έχουμε πια τίποτα. (Γ. Σεφέρης)

«Θα παρατηρήσουμε ότι από την ίδρυση του νεοελληνικού κράτους μέχρι σήμερα η αστική μας τάξη (η κυρίαρχη μερίδα της, τουλάχιστον) δεν απέκτησε εθνική συνείδηση. Γι' αυτό δεν ενδιαφέρθηκε ποτέ σοβαρά για την ανάπτυξη της ελληνικής παραγωγής, αλλά προτιμούσε να είναι ο εμπορομεσίτης των ξένων.<...>Το μέλλον της Ελλάδας μέσα στην Ε.Ε. προδιαγράφεται αδιέξοδο.<...>**Η επιλογή της ένταξής μας στην ΕΟΚ σήμαινε ότι η Ελλάδα έχασε το δικαίωμα να αναπτύσσεται αυτοδύναμα και να αποκτήσει αυτοτελείς παραγωγικές δομές. Καταδικάστηκε, δηλ., να παραμείνει ο οικονομικός παρίας των άλλων κοινοτικών χωρών.» (Από την έκδοση ΑΣΚΕ-4 το 2006, που βρίσκεται στην ιστοσελίδα μας «Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΗΝ ΕΟΚ-ΕΕ. Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΕ ΟΡΟΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΥ»).**

Από τότε, και ιδιαίτερα μετά το 2010, ο οικονομικός παρίας εξέπεσε σε οιονεί προτεκτοράτο με κυβερνήσεις και γενικότερα την άρχουσα τάξη πλήρως ευθυγραμμισμένες με τις εντολές **των ξένων που θέλουν να διαιωνίσουν την κατοχή της χώρας και τη λεηλασία του πλούτου της.**

Ιστορίες ανάπτυξης προς αποφυγή Το σχέδιο Μάρσαλ

Οι ΗΠΑ από το 1948 με το σχέδιο Μάρσαλ οικονομικής ενίσχυσης των δυτικοευρωπαϊκών κρατών αποσκοπούσαν στην παλινόρθωση των αστικών τους τάξεων, που εν πολλοίς ήταν απούσες από την αντίσταση κατά του Αξονα ή και φιλικές στον κατακτητή, για να εξασφαλίσει την σταθεροποίηση του δυτικού μπλοκ επιρροής της, όπως συμφωνήθηκε στη Γιάλτα, να παγιώσει τους καπιταλιστικούς θεσμούς και να ενισχύσει την αμερικανική οικονομία. Στην Ελλάδα το σχέδιο Μάρσαλ επιβλήθηκε το 1948 με πλήρη πολιτική υποταγή των κυβερνή-

(συνέχεια στη σελ. 4)

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΕΠΙΧΑΙΡΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ...

νη δουλεία, για το τσεκούρι του «κόφτη», που οι ίδιοι (!) το πρότειναν και που κάθε εξάμηνο, λόγω μη πλήρωσης, των όρων, θα οδηγούν σε εκμίσθωση μισθών και συντάξεων, υγείας, πρόνοιας και κατακόρυφη αύξηση αυτοκτονιών και φυγής προς το εξωτερικό και αντικατάστασή τους (ο μεγάλος τους στόχος...) από τα εκατομμύρια των λαθρομεταναστών μουσουλμάνων, που θα εγκαταστήσουν αυτοί στα κατασχεμένα ακίνητα των «οφειλετών».

Και ακόμη **μεγαλύτερη η χαρά τους** για την ελπιζόμενη επιτυχία των προσπαθειών τους κατά παντός ελληνικού στοιχείου στην Παιδεία και όπου αλλού και για τις παραχωρήσεις σε Κύπρο, Αιγαίο, Θράκη, Μακεδονία και Ηπειρο! Και για όλα τα άλλα «κατορθώματά» τους.

Η χαρά τους όμως μετριάζεται έως εξαφάνισης βλέποντας ότι δεν ενθουσιάζεται και τόσο το εμβρόντητο κοινό, ακόμη και το (μέχρι τώρα) δικό τους, και κυρίως ότι όλο και περισσότεροι αντιλαμβάνονται πλέον ότι **ο βασικός στόχος, αυτών και των πατρώνων τους, είναι η πλήρης εξαθλίωση των Ελλήνων και αλλοτριώσή τους από κάθε στοιχείο ιδιοσυστασίας, από γλώσσα, ελληνικότητα έως και την ορθοδοξία, ώστε να τους καταστήσουν άβουλα, εξαθλιωμένα ανθρώπινα όντα-νούμερα, εύκολη βορά των εχθρών μας.**

Φοβούμενοι, έτσι, ανεξέλεγκτη έκρηξη, στρέφονται σε μέτρα περίεργα, μια που οι άμεσες εκλογές χωρίς αφήγηση «κουρέματος», «διευθέτησης» χρέους κ.λπ. δεν τους παραχωρήθηκε, παρά τις προσδοκίες και «υποσχέσεις». Έτσι αποφάσιζαν :

Πουλούνε, ασύστολα, τρέλα!

Πρώτο μέτρο, με κάθε μέσο να σαστίσουν τους Έλληνες με τέτοιες παλαβομάρες, ώστε ή να δώσουν την εντύπωση ότι τρελάθηκαν τόσο που να αξίζουν οίκτο ή, ακόμη καλύτερα αν μπορέσουν, να τρελάνουν τους Έλληνες μη πιστεύοντας ό,τι βλέπουν ή υφίστανται και αποσβολωμένοι να μην αντιδρούν. Και στο κόλπο, αν όντως δεν τρελάθηκαν, μπήκαν όλοι τους. Έτσι ο Καμμένος δηλώνει ότι οι Ανελίτες ποτέ δεν υπήρξαν... μνημονιακοί και η μούσα των λαθρομεταναστών ότι με βάση τη διαλεκτική(!) οι Συριζαίοι δε μπορεί να είναι μνημονιακοί. Άλλοι ότι δε μειώνονται μισθοί και συντάξεις, αφού οι φόροι, εισφορές κ.λπ. **διασκορπίζονται(!)** και επομένως εξαφανίζονται! Άλλοι ότι όποιος αντιδρά στις κυβερνητικές «πρωτοβουλίες» είναι εχθρός του Κράτους και παραβαίνει το Σύνταγμα(!) και ότι 99 χρόνια δουλείας δεν είναι τίποτα μπροστά στα τετρακόσια της Τουρκοκρατίας, ότι οι κόκκινες γραμμές όλες παραμένουν(!) κ.λπ., κ.λπ. με επικεφαλής τον Τσίπρα και Σία να

εκφράζουν τη μεγαλόπρεπη χαρά τους για τα έργα τους. Και το χειρότερο η «φρενοπάθεια» αυτή έγι-νε και... μεταδοτική, ώστε να ακουστεί από σύμβουλο του Μητσοτάκη ότι η Αγία Σοφία είναι από αιώνες τουρκικό μνημείο!!!

Επειδή, όμως, φοβούνται ότι αυτά δε θα είναι αποτελεσματικά, καταφεύγουν ήδη στη δοκιμασμένη μέθοδο του αποπροσανατολισμού:

Αντιπερισπασμοί για αποπροσανατολισμό

Το δεύτερο μέσο είναι ο αντιπερισπασμός, για να σταματήσουν οι συζητήσεις για τα φρικτά αποτελέσματα των «προαπαιτούμενων» για τη δόση (που επιστρέφεται ολόκληρη στους «δανειστές») με κινήσεις αποπροσανατολισμού, όπως:

- **«Διώξεις»** από τη διαλυμένη (άλλο «κατόρθωμα») Δικαιοσύνη κατά του καρτέλ των εργολάβων (τίποτα, φυσικά, δε θα γίνει), μια που η απόπειρα για... εξυγίανση του ποδοσφαίρου δε φαίνεται να αποδίδει, με τους πρωταγωνιστές – αρχηγούς της «εγκληματικής οργάνωσης» να κυκλοφορούν και να απολαμβάνουν τα έργα τους και όχι μόνο τα ποδοσφαιρικά...

- **Αλλαγή του εκλογικού νόμου**, με κάτι περίεργες προτεινόμενες διατάξεις, ώστε να δελεάσουν τους «μικρούς», άλλως να δημιουργήσουν ευνοϊκές προϋποθέσεις για τις μεθεπόμενες εκλογές. Συζητήσιμο το αποτέλεσμα, αφού μεγαλύτερες διενέξεις δημιουργεί μέσα στο ΣΥΡΙΖΑ!

- **Αναθεώρηση του Συντάγματος, κάτι που θα έπρεπε να αποφευχθεί εν μέσω απροκάλυπτης κατοχής.** Ούτε αυτό θα επιτύχει αποπροσανατολισμό και μάλλον οι ενδοσυριζαϊκές αντιθέσεις ανάμεσα στο 2%, που παρέμεινε από το 4-5% προ του '12, και όλους τους άλλους διαφόρων προελεύσεων θα ανοίξει πληγές, μέσα στη συγκυβέρνηση παρά στο «θεάμον» κοινό.

Γενικά η συγκυβέρνηση, ενόψει και του κρίσιμου Σεπτεμβρίου, ελπίζει μόνο στην ανύπαρκτη αντιπολίτευση, στην αποφυγή του Brexit και στην υποταγή των **εξεγερμένων Γάλλων (που διακηρύσσουν: «δεν είμαστε Έλληνες»...).**

Και η αντιπολίτευση:

Αντιπολίτευση ουσιαστικά δεν υπάρχει, μια που η Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι και Λεβέντης θέλουν, κι αυτοί, αυτά που «κατορθώνει» η Κυβέρνηση και, αντικειμενικά(!) το ίδιο συμβαίνει και με το ΚΚΕ, αφού με νύχια και με δόντια υπερασπίζεται το ευρώ, άρα και τα μνημόνια και την Ε.Ε. και η Χρυσή Αυγή είναι σε άλλες διαδικασίες απασχολημένοι.

Ειδικά η παραδοσιακή Δεξιά εμφανίζεται πολυδιασπασμένη, ο Κυριάκος αποκάλυψε την ελλειμματικότητά του, έστω και μόνο για τον πρό-

Και οι Έλληνες πολίτες τι κάνουν:

Η μεγάλη πλειονότητα των πολιτών παραμένει ακόμη σε μεγάλο βαθμό αποσβολωμένη από το σοκ των αλλεπάλληλων πληγμάτων-κεραυνών στο κεφάλι τους. Διστάζουν μπροστά σ'ένα ανεξέλεγκτο εξεγερμό, εγκαταλείπουν, ουσιαστικά, τα μέχρι τώρα κόμματά τους μετά την απογύμνωσή τους από τα καλύμματά τους, δύσπιστοι πλέον στους νέους «σωτήρες» που θα τους εμφανίσουν, αν χρειαστεί, και δεν περιμένουν τίποτα το θετικό από τα γνωστά σχήματα του Κοινοβουλίου. **Σκέπτονται, συσκέπτονται και ετοιμάζονται, προσέχοντας για πρώτη φορά ιδιαίτερα στην προϊστορία όσων τους καλούν να συστρατευθούν ή να ακολουθήσουν. Δε θα αργήσουν.**

δηλο άκρατο νεοφιλελευθερισμό του (στοιχεία που κάνουν προβληματική την παρουσία του στην ηγεσία της Ν.Δ. ...) και αναμένει ήσυχα, ως αντίδραση μηχανική στη λαίλαπα ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Τελευταία απόδειξη η περίεργη κίνηση «παραιτηθείτε», που απέτυχε πλήρως, παρά την αγανάκτηση και απόγνωση του 90% των Ελλήνων πολιτών. Ίσως, δεν οφείλεται στην ανικανότητα και κομματική ιδιοτέλεια των εμπνευστών της, αλλά συνειδητά (όχι πιθανόν από τον Κυριάκο...) επιδιώχθηκε τέτοια, ώστε να μη δυσκολέψει τον Τσίπρα και να τελειώσει το έργο του και ταυτόχρονα να φανεί στους οπαδούς τους ότι κάνουν κάτι περισσότερο από το να αναμένουν να «πέσει το ώριμο φρούτο».

Και μόνο η Παιδεία θα έφτανε

Όλοι απορούσαμε τις παραμονές της αναρρίχησης του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία ποια θα μπορούσε να είναι η κυβερνητική πολιτική του στην Παιδεία δεδομένης της ανεργμάνιστα ιδεολογικής πολιτικής του χώρου αυτού όλα τα προηγούμενα χρόνια. Δυστυχώς, επιβεβαιώθηκαν οι χειρότεροι φόβοι μας.

Αφήνουμε κατά μέρος τις αυξημένες ελλείψεις σε διδακτικό προσωπικό (μόνο στη βασική και μέση εκπαίδευση 15.000 ελλείψεις στην αρχή της χρονιάς, εκ των οποίων τα δύο τρίτα καλύφθηκαν το Δεκέμβρη) και σε υλικοτεχνική υποδομή χάριν μνημονιακών υποχρεώσεων, για τα οποία ο νυν υπουργός είπε απλώς ότι **«αιτήθηκε στους θεσμούς, αλλά εκείνοι αρνήθηκαν»!**

Αφήνουμε στην άκρη και την επαναφορά των αιώνιων φοιτητών, την πάγια ομάδα υπεράσπισης των αριστερών νεολαίων μεταπολιτευτικά. Και τα αφήνουμε στην άκρη, μιας και είναι ήσσονος σημασίας μπροστά σε αυτά που ετοιμάζουν, όπως διεφάνη και από το πόρισμα της επιτροπής «σοφών» του καθηγητή Λιάκου. Ναι, αυτού που μας αρνείται την ελληνική ταυτότητα, που δέχεται όλος ο ακαδημαϊκός πλανήτης. Τι λέει το πόρισμα; Ότι τα παιδιά πρέπει να δουλεύουν όσο γίνεται λιγότερο. Να μαθαίνουν όσο γίνεται λιγότερα. Να μαθαίνουν την αγγλική (σε λίγο και την τουρκική) από την αρχή όπως την ελληνική, σαν να ήταν η μητρική τους γλώσσα. Και κυρίως λέει ότι τα ελληνόπουλα θα πρέπει να αποκοπούν από τις ρίζες τους, να χάσουν την όποια εναπομείνσα οργανική και λογική σχέση με τη γλώσσα που τους προσδίδει η ταυτόχρονη εκμάθηση των αρχαίων ελληνικών, διότι «είναι **παρά φύσιν** να διδάσκονται περισσότερες ώρες αρχαίων από νέα ελληνικά», ενώ δεν είναι **παρα φύσιν** να διδάσκο-

νται τις ίδιες ώρες και από την ίδια ηλικία αγγλικά.

Εκεί όμως που η νεοφιλελεύθερη για κάθε ατομική ή μειονοτική παρανοϊκή επιθυμία κυβέρνηση έχει ξεπεράσει κάθε όριο είναι στην πατερναλιστική της λογική στα θέματα ταυτότητας, ιστορίας και μνήμης. Από την όμοια χουντικών μεθόδων πρωτοβουλία του τέως υπουργού Μπαλτά να διδάξει τους Έλληνες μαθητές ότι πριν από τη γαλλική επανάσταση δεν ήμασταν Έλληνες, αλλά εξωγήινοι, μέχρι το νυν υπουργό, που αρνείται χωρίς αφορμή τη διεθνώς αποδεκτή γενοκτονία των Ποντίων. (Σ.Σ. Αν είχε το σθένος, γιατί δεν έλεγε το ίδιο και για το Ολοκαύτωμα, μιας και ο Χίτλερ είχε τον Κεμάλ για ίνδαλμα;) Και τώρα στο πόρισμα που φτάνει στο σημείο να δίνει συμβουλές και προτροπές στους γονείς για το πώς θα αποκαλούν τα παιδιά τους, ώστε αυτά «να μην αισθάνονται ανώτερα». Για να «πάψουν οι διαχωρισμοί μεταξύ των μαθητών», την ίδια ώρα που βυθίζεται με την πολιτική της κυβέρνησης στη φτώχεια ολόκληρη ακόμα και η μεσαία τάξη και τα παιδιά της καταδικάζονται σε μειωμένες ευκαιρίες. Και κυρίως, για να «χτίσουμε μια κοινωνία πολυπολιτισμική» με βάση το πρότυπο «του δημοκρατικού ανθρωπισμού». Αυτοί, οι δημοκράτες και ανθρωπιστές της μνημονιακής δικτατορίας υπαγορεύσεων, που διαλύει τη χώρα και το λαό! Νεοφιλελεύθεροι στα πίτουρα και νεοσταλινικοί στο αλεύρι.

Και μόνο για τα θέματα Παιδείας, ακριβώς επειδή αυτά συνδέονται άμεσα με την εθνική μας επιβίωση, η κυβέρνηση αυτή πρέπει να αποχωρήσει άμεσα με δημοκρατικές διαδικασίες. Είναι ευθύνη όλων μας να αναγκάσουμε με τη στάση μας τους πάσης φύσεως εκπροσώπους της, όπου αυτοί σταθούν και βρεθούν, να αποχωρήσουν από την εξουσία το συντομότερο.

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Μια χαμένη ανάπτυξη

σεων στην αμερικανική αποστολή, χωρίς όμως να υποθηκευθεί η χώρα, όπως γίνεται σήμερα με τα μνημόνια. Το σύνολο της αμερικανικής βοήθειας προς την Ελλάδα από το 1944 ως το 1952 ήταν περίπου 2 δις. δολάρια (σε σημερινές τιμές περίπου 20 δις δολ.), τα περισσότερα των οποίων επέστρεψαν στις ΗΠΑ με τη μορφή εισαγωγών προϊόντων και υπηρεσιών.

Ραγδαία ανάπτυξη υπήρξε από το 1953 έως το 1967, όταν ήδη είχε δημιουργηθεί εδώ η «αμερικανική φάρα» (ελίτ-υπέρτης των αμερικάνων), βασιζόμενη κυρίως στους άδηλους πόρους, δηλ. στο ναυτιλιακό και μεταναστευτικό κεφάλαιο που προερχόταν από τη μετανάστευση που αυξανόταν μεταπολεμικά προς χώρες της Δ. Ευρώπης. Τότε ο τουρισμός ήταν ακόμη υποτυπώδης. (Οι άδηλοι πόροι ήταν 7,5% του ΑΕΠ το 1954 και 12,5% το 1963). Θετικά συνετέλεσε η υποτίμηση της δραχμής (Απρίλιος 1953) και τα μεγάλα έργα (ΔΕΗ, εγχειοβελτιωτικά κ.λ.π.) στα πλαίσια ενός τριετούς αναπτυξιακού προγράμματος, που έδωσαν έμφαση στην ανάπτυξη του αγροτικού, του βιομηχανικού και του ενεργειακού τομέα. **Ο ρόλος του κράτους τότε ήταν καθοριστικός στο σχεδιασμό και την υλοποίηση αυτών των προγραμμάτων.** Οι ρυθμοί ανάπτυξης ήταν εντυπωσιακοί. Από το 1962 οι ΗΠΑ, όταν πλέον είχε σταθεροποιηθεί η Δυτική Ευρώπη, αποσύρθηκαν από την οικονομική παρουσία τους ωθώντας μας προς τους δυτικοευρωπαίους της ΕΟΚ, με την οποία ο Κ. Καραμανλής υπέγραψε στις 9-7-1961 συμφωνία σύνδεσης.

Το δυτικοευρωπαϊκό κεφάλαιο (1962-1967)

Στη συνέχεια η ανάπτυξη βασίστηκε στην εισροή δυτικοευρωπαϊκού κεφαλαίου με αποικιακούς και ληστρικούς όρους και ουσιαστική κρατική επιδότηση, όπως η σύμβαση με τη γαλλική Πεσινέ, η σύμβαση για τη βιομηχανία ζάχαρης με γερμανικό παλαιό εξοπλισμό, η σύμβαση με τη γερμανική Λίπτολ για τον παλαιό εξοπλισμό εξόρυξης των λιγνιτών Πτολεμαΐδας κ.λπ. (περισσότερα στο ΑΣΚΕ-4). **Παρ' όλα αυτά οι ρυθμοί ανάπτυξης ήταν υψηλοί,** όμως ήδη το ισοζύγιο πληρωμών είχε γίνει ελλειμματικό. Το σημαντικό είναι ότι το δημόσιο χρέος καλυπτόταν κατά 95% περίπου με εσωτερικό δανεισμό σε δρχ. με κρατικά ομόλογα, **επειδή η δραχμή ήταν σταθερό νόμισμα,** ενώ ο εξωτερικός δανεισμός γινόταν μόνο για την αποπληρωμή των προπολεμικών δανείων.

Η περίοδος της δικτατορίας

Η χούντα προώθησε λιγότερο παραγωγικούς τομείς, όπως ο οικοδομικός, που κατείχε εκεί-

νη την περίοδο το 73% των συνολικών επενδύσεων. Τότε κτίστηκε πολύ μεγάλος αριθμός πολυκατοικιών, που άλλαξε ραγδαία, προς το χειρότερο, τη μορφή των πόλεων. Ο αγροτικός τομέας υποβαθμίστηκε, παρόλο που χαρίστηκαν τα χρέη των αγροτών για λόγους δημοφιλίας της χούντας, ενώ δόθηκαν ισχυρά κίνητρα στο ξένο και εγχώριο μεταπρατικό, ναυτιλιακό και κατασκευαστικό κεφάλαιο. Η εξάρτηση από το ξένο κεφάλαιο, κυρίως αμερικανικό και γαλλικό, γίνεται κυρίαρχη. Ομως, ενώ οι συνθήκες για τα υπερκέρδη του ήταν ευνοϊκές (καταστολή συνδικαλισμού, απεργιών, καθήλωση μισθών κ.λπ.), η **ανάπτυξη ανακόπτεται** με την υποτίμηση του δολαρίου το 1971 και την πετρελαϊκή κρίση του 1973, αυξάνοντας ραγδαία και τον πληθωρισμό. Το εμπορικό έλλειμμα ξέφυγε, ενώ το δημόσιο χρέος από **38,7 δις δρχ** (από αυτά 13,5 δις δρχ. σε ξένο νόμισμα), δηλ. το 20% του ΑΕΠ, το 1967 εκτοξεύτηκε το 1974 σε **114,11 δις δρχ.** (34,4 δις δρχ σε ξένο νόμισμα), δηλ. 21,53% του ΑΕΠ. Το χρέος την περίοδο της χούντας σχεδόν τριπλασιάστηκε.

Είναι, συνεπώς, μύθος η ευμάρεια της χουντικής περιόδου. Η χούντα προώθησε την ασυδοσία του ξένου κεφαλαίου, αποδυνάμωσε την εγχώρια παραγωγή, αύξησε τις εισαγωγές και υπονόμευσε έτσι το εθνικό νόμισμα, που δε θα κλυδωνιζόταν από τις εξωτερικές κρίσεις.

Η περίοδος 1974-1980

Μετά την πτώση της χούντας, και αφού η εγχώρια παραγωγή ήδη είχε αποδυναμωθεί, η ανάπτυξη παραμένει αναιμική, μια και στηρίζεται περισσότερο στις εισαγωγές, ενώ αυξάνεται σημαντικά ο εξωτερικός δανεισμός με το τέχνασμα που χρησιμοποιούσε και η χούντα, δηλ. **να δανείζονται οι ΔΕΚΟ ή και ιδιωτικές επιχειρήσεις αντί του Δημοσίου κι' έτσι να αποκρύπτεται το δημόσιο χρέος.** Παρ' όλα αυτά το 1980 το δημόσιο χρέος αυξάνει σε **442,42 δις δρχ.** (από αυτά 91,97 δις δρχ. σε ξένο νόμισμα), δηλ. το 28,6% του ΑΕΠ. Σε σχέση με το 1974 **το δημόσιο χρέος σχεδόν τετραπλασιάζεται. Το 1981 το πραγματικό χρέος, δηλ. το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης, των δημόσιων οργανισμών και επιχειρήσεων και των εγγυήσεων σε δάνεια ιδιωτών φθάνει τα 1.062,3 δις δρχ., δηλ. το 38% του ΑΕΠ**

Ένταξη στην ΕΟΚ-Ε.Ε.

Ο ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Από το 1981 και μετά η αύξηση του ΑΕΠ συνδέεται ευθέως με την ραγδαία αύξηση του εξωτερικού δανεισμού, ενώ η εγχώρια παραγωγή περιθωριοποιείται και αντικαθίσταται με με-

γάλη αύξηση των εισαγωγών προκαλώντας τεράστια ελλείμματα εμπορικά και ισοζυγίου πληρωμών με την κατάργηση της δασμολογικής προστασίας των ελληνικών προϊόντων και το άνοιγμα της εσωτερικής αγοράς στα ξένα προϊόντα.

Οι μεγάλες πραγματικές αυξήσεις μισθών και αμοιβών του 1982, επί ΠΑΣΟΚ, και τα δυσθεώρητα ποσά που δαπανήθηκαν για την «εξυγίανση» των προβληματικών επιχειρήσεων που τις είχαν χρεωκοπήσει οι ιδιοκτήτες τους, αφού τις λεηλάτησαν φουσκώνοντας τους προσωπικούς τους λογαριασμούς, κυρίως στο εξωτερικό, επιβάρυναν υπέρμετρα το δημόσιο και το **πραγματικό χρέος, που το 1987 εκτοξεύτηκε στα 9.200 δις δρχ., δηλ. στο 107,6% του ΑΕΠ!!!**

Η θλιβερή συνέχεια είναι οδυνηρά γνωστή σε όλους (περισσότερα στο ΑΣΚΕ-4) με το **τελειωτικό χτύπημα της καθιέρωσης του ευρώ, που οδήγησε στην εποχή των μνημονίων της νέας, πλέον, κατοχής, όπου τα χρέη γίνονται επι-άλτες διαρκούς φτωχοποίησης και οι Εφιάλτες «υπόσχονται» ανάπτυξη.**

«Ανάπτυξη»

Το παραμύθι της ανάπτυξης που ακούμε διαρκώς από τους υπηρέτες των μνημονίων έχει πάψει πλέον να γίνεται πιστευτό, μια και διαψευδεται από την σκληρή πραγματικότητα. Στην Ανακοίνωση του ΑΣΚΕ της 23-5-2016 **«Τα παραμύθια της ανάπτυξης συνεχίζονται τώρα και από τους νέους Εφιάλτες»** αναλύεται γιατί δεν υπάρχει καμμία περίπτωση ανάπτυξης, έστω και στρεβλής με τις σημερινές συνθήκες. Και τώρα οι υπηρέτες των μνημονίων μάς δουλεύουν και πάλι με τη **«δίκαιη ανάπτυξη»**, όπως πριν με τις success stories!

Η συνοπτική ιστορική αναδρομή έδειξε ότι, όταν αποδυναμώθηκε ή και εγκαταλείφθηκε η ελληνική παραγωγή και προωθήθηκαν οι εισαγωγές

Είστε ελεύθεροι να λέτε τη .... δική μου άποψη

Ούτε λίγο ούτε πολύ αυτό είπε ο υπόδικος κ. Κοντομηνάς, ο καναλάρχης, και ένας εκ των πρωτοστατούντων στα θαλασσοδάνεια. Με παρέμβασή του σε πρωινή ψυχαγωγική εκπομπή εξερράγη, όταν ένας από τους συντελεστές της εκπομπής «τόλμησε» να υπονοήσει κάτι για την ιδιωτική πρωτοβουλία!

«Επιτέλους, σταμάτα να μιλάς απέναντι μου! Με κάνετε και ντράπηκα σήμερα, σας προσέχουμε έχετε κάθε μέρα το μισθό σας και με κάνετε και ντράπηκα σήμερα»!!

Λες και ο μισθός του κάθε εργαζόμενου δεν είναι υποχρέωση, αλλά αγαθοεργία από μεριάς του κάθε εργοδότη. Και κατά τα άλλα βέβαια, οι δημοσιογράφοι είναι «ελεύθεροι» να πουν τη γνώμη τους, με την άδεια των καναλαρχών τους.

και ο καταναλωτισμός μέσω του δανεισμού και της ασυδοσίας του ξένου κεφαλαίου, που επιτάχθηκε μετά την ένταξη στην ΕΟΚ-ΕΕ-ευρώ, η χώρα οδηγήθηκε σε απώλεια Εθνικής κυριαρχίας και ο Ελληνικός λαός σε κατάσταση διαρκούς φτωχοποίησης.

**«Μας έλεγαν θα νικήσετε
όταν υποταχτείτε.**

Υποταχτήκαμε και βρήκαμε τη στάχτη.»
(Σεφέρης, «Τετράδιο γυμνασμάτων»)

Και Ανάπτυξη

Ανάπτυξη στην Ελλάδα δεν μπορεί να υπάρξει στα πλαίσια της εξάρτησης από θεσμούς (ΕΕ, ΔΝΤ, ΟΟΣΑ κ.λ.π.) και δυνάμεις (ΗΠΑ, Γερμανία) που προωθούν την παγκοσμιοποίηση, δηλ. τη σύγχρονη αποικιοκρατία και την πιο επιθετική μορφή του καπιταλισμού. **Ο λόγος πρέπει να είναι λοιπόν για αυτόνομη ανάπτυξη**, που προϋποθέτει πολιτικά δυνάμεις με αυτούς τους στόχους και κοινωνικές συμμαχίες τάξεων και στρωμάτων που έχουν πληγεί, ακόμη και από τμήματα της άρχουσας τάξης που βλέπουν ότι οι ξένοι θα αφανίσουν και αυτούς.

Αυτόνομη ανάπτυξη σημαίνει αποχώρηση από την ΕΕ, εθνικό νόμισμα, χρεοστάσιο, εθνικοποίηση τραπεζών, προστασία και ανάπτυξη της ελληνικής παραγωγής, ιδιαίτερα σε στρατηγικούς τομείς (αγροτικός, ενεργειακός, αμυντικός, βιομηχανία δικών μας πρώτων υλών, φαρμάκων, υψηλής τεχνολογίας κ.λ.π.). Παιδεία αναβαθμισμένη (δες ΑΣΚΕ-4). Κοινωνικός έλεγχος στην ανάπτυξη και κοινωνική ιδιοκτησία των βασικών μέσων παραγωγής.

Ο δρόμος δεν είναι εύκολος, είναι όμως εφικτός και ο μόνος που εγγυάται την απελευθέρωση και την πρόοδο της χώρας και του Ελληνικού λαού.

‘Ο κόσμος ξαναγινόταν όπως ήταν, ό δικός μας με τόν καιρό και με τὸ χώμα. (Σεφέρης)

Περί ευρώ και καταστροφών

Ισχυρίζονται διάφοροι «ξύπνιοι» ότι «κακώς μπήκαμε στο ευρώ, αλλά τώρα δεν μπορούμε να βγούμε, γιατί θα καταστραφούμε, επειδή δεν παράγουμε τίποτα» (το νέο «επιχείρημα» των ευρωπαϊστών). Το επιχείρημα αυτό υποστηρίζεται και από δεξιούς, «αριστερούς» και αριστερούς πολιτικούς παρατρεχάμενους, γνωστούς και μη εξαιρετέους...

Δε μας λένε όμως πώς θα ζούμε με το ευρώ, αν δεν παράγουμε; Με δανεικά ή θα τα «κόβουμε από τον τοίχο»;

Αντιπαρερχόμαστε το ερώτημα γιατί καταστραφήκαμε με το ευρώ ως «μη πολιτικά ορθό»! Αλλωστε οι «ξύπνιοι» πλούτισαν με το ευρώ και τα μνημόνια. Γι’ αυτό φοβούνται μήπως καταστραφούν, αν φύγουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ τους.

Οι ομιλίες των εισηγητών για τα εθνικά μας θέματα της 23^{ης} Μαρτίου

Μετά από μια μικρή εισαγωγή από το συντονιστή της εκδήλωσης το λόγο πήρε ο φίλος **κ. Μανώλης Μηλιαράκης**, επίτιμος, πλέον, πρόεδρος της **Χριστιανικής Δημοκρατίας**, και τόνισε ότι, ευρύτερα, εθνικά θέματα δεν είναι μόνο τα αναφερόμενα στο Υπουργείο Εξωτερικών, αλλά και άλλα, όπως της εθνικής ακεραιότητας και εθνικής κυριαρχίας, της Παιδείας και Πολιτισμού (μέγας στόχος της Νέας Τάξης), το δημογραφικό, το περιβαλλοντολογικό πρόβλημα.

Μετά το Α' Μνημόνιο (2010) του Γ. Παπανδρέου η «Χριστιανική Δημοκρατία», όπως και το ΑΣΚΕ, θεώρησε ότι η Ελλάδα βρίσκεται υπό Κατοχή (από Δ.Ν.Τ και Ε.Ε., δηλ. Γερμανία) και, μαζί με το ΑΣΚΕ και μεμονωμένους ευαίσθητους πολίτες, ξεκίνησαν τον Αγώνα για **την Εθνική και Κοινωνική ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ**, κάνοντας ιδιαίτερα θερμή μνεία στην προσφορά και τις πρωτοβουλίες του αναντικατάστατου **Νίκου Καργόπουλου** του ΑΣΚΕ, και στηλιτεύοντας τον «όρκο πίστωσης» όλων τους στις κατοχικές δυνάμεις(!), και μαζί τους ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝ.ΕΛ !!

Στηλίτευσε την ενδοτικότητα των ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝ.ΕΛ για τη στάση τους στο νέο σχέδιο υποταγής της Κύπρου, την ονομασία του Αιγαίου «νατοϊκά ύδατα», την παθητικότητά τους απέναντι στις προκλήσεις Τουρκίας, Σκοπίων, Αλβανών και τις εξοργιστικές ανθελληνικές δηλώσεις υπουργών τους.

Γενικότερα, κλείνοντας, χαρακτήρισε όλους τους εν τη Βουλή πολιτικούς (σε αντίθεση με τη μεγάλη πλειονότητα των πολιτών) **ως υπηρέτες των δανειστών** και κατέληξε ότι ευρισκόμενοι, πλέον, σε κατάσταση πολέμου **πρέπει να υπάρξει ελπίδα** μέσω ενός Πατριωτικού Αντιμνημονιακού Κινήματος (σ.σ. νέος όρος της Χριστ. Δημοκρατίας) πέρα και έξω από όλα τα μνημονιακά κόμματα.

Ακολούθησε ο κ. Θέμος Στοφορόπουλος, πρέσβης επί τιμή, που νέος διπλωμάτης τότε, το 1987, πρέσβης στην Κύπρο, παραιτήθηκε (μαζί με λίγους άλλους), διαμαρτυρόμενος για το απροσδόκητο κοινό ανακοινωθέν Α. Παπανδρέου-Οζάλ στο Νταβός για ...συνδιαχείριση του Αιγαίου(!), που ευτυχώς μετά αποκηρύχθηκε (το γνωστό «**mea culpa**»: σφάλμα μου!).

Ανέπτυξε το ιστορικό, κυρίως μετά το 1974, των συνεχών υποχωρήσεων σε όλα τα εθνικά θέματα και ιδιαίτερα στις σχέσεις μας με την Τουρκία, που συνεχώς προωθεί τον έλεγχο του Αιγαίου, ενώ οι ελληνικές κυβερνήσεις συζητούν(!) όλες τις τουρκικές απαιτήσεις σε περίπου 40(!) συνεδρίες(!), αντί να προωθούν την εφαρμογή του δικαιώματος

12 μιλίων στα χωρικά μας ύδατα. Όλα τα κόμματα, λόγω των εξαρτήσεών τους από «φίλους» και εχθρούς(!) απλώς παρακολουθούν τις εξελίξεις σε βάρος της Ελλάδας σε όλα τα εθνικά θέματα, ακόμη και στα εσωτερικά και μάλιστα στην ηθελημένη (;) καταστροφή της γλώσσας μας !

Αναφερόμενος στον προκυβερνητικό ΣΥΡΙΖΑ το διχοτομημένο ανάμεσα στους λενινιστές και στους « ευρωκομμουνιστές» υπό τη σκέπη των ΗΠΑ, όπου για λίγο χρόνο ήταν διπλωματικός σύμβουλος, ανέφερε τον ευρέως διαδεδομένο χαρακτηρισμό της πολιτικής των ηγεσιών από τον Κύρκο (έως σήμερα...) ως **Κυρκόπορτα(!)**.

Και κλείνοντας την άκρως ενδιαφέρουσα ανάλυσή του προειδοποίησε ότι, έτσι, με τέτοια πολιτική, **τα πάντα μπορούν να συμβούν ανά πάσα στιγμή** (εφόσον δεν υπάρξει εθνική λαϊκή αντίδραση)...

Επόμενος ομιλητής ήταν ο Θεσσαλονικιός φίλος μας κ. Γαβριήλ Αβραμίδης, τ. Βουλευτής του Άρματος Πολιτών, συνεργαζόμενου, προκυβερνητικά..., με τους ΑΝΕΛ, ασχολούμενος διαρκώς με τα εθνικά θέματα και βαθύς γνώστης των σχεδίων, των μηχανισμών της Τουρκίας, συμμετέχων σε όλες τις δράσεις του πιο δυναμικού και συνειδητοποιημένου στοιχείου του Ελληνισμού, των Ποντίων, όπου ελληνικής γης.

Ανέπτυξε τις αρνητικές εξελίξεις σε όλα τα εθνικά θέματα, αποκαλύπτοντας π.χ. ότι όλοι οι Τούρκοι αξιωματικοί στα ελληνικά νησιά είναι στελέχη της μυστικής στρατιωτικής υπηρεσίας(...), ιδιαίτερα εστιάζοντας την ανάλυσή του στην εσωτερική επίθεση των Συριζαίων κατά παντός εθνικού στοιχείου στη χώρα μας. Η προσπάθεια εκρίζωσης όλων όσων συνιστούν την προαιώνια ιδιοσυστασία των Ελλήνων είναι χειρότερη και από αυτήν για την οικονομική και κοινωνική εξαθλίωση, την εκδίωξη των Ελλήνων, ιδίως της νεολαίας, και την αντικατάστασή τους από αλλοεθνείς και αλλόδοξους. Και έκλεισε επαινώντας το ΑΣΚΕ (και ιδιαίτερα το **Νίκο Καργόπουλο**) αποκαλώντας το δάσκαλό του.

Τέλος ο Νίκος Λεοντόπουλος μέλος της Ε.Ε. του ΑΣΚΕ, ανέλυσε τα αίτια των δεινών στη χώρα και έκανε συγκεκριμένες προτάσεις ως πρώτες ενέργειες **του ΑΓΩΝΑ για ΕΘΝΙΚΗ και ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ**. (τα κυριότερα σημεία της ομιλίας του στο ομώνυμο άρθρο του προηγούμενου-Απριλίου-φύλλου της «Ε»)

Η εκδήλωση έκλεισε με τη συζήτηση με ενδιαφέρουσες απόψεις και προτάσεις από πολλούς των συμμετασχόντων, όπως π.χ. από το Γιώργο Κουρούκλη, Θανάση Κουρταλίδη, Πάρη Ορφανιώτη.

Οι κακοί δάσκαλοι «ήθους» (!) της μεταπολίτευσης

Πολλοί έχουν μείνει άναυδοι με την πρωτοφανή ευκολία που οι παράγοντες του ΣΥΡΙΖΑ καταπατούν κάθε προεκλογική τους εξαγγελία, δικαιολογούν κάθε τους ξεδιάντροπη πράξη και πρακτική σαν αναγκαία ή δικαιωματική, και επιπλέον λαιμοδορούν και χλευάζουν όποιον διαμαρτύρεται. Θα έπρεπε, όμως, να εκπλησσόμαστε; Ας δούμε, για αυτό, λίγο την ιστορία τους.

Μετά τη μεταπολίτευση επιχειρήθηκε μια μεθοδευμένη διαπαιδαγώγηση του ελληνικού λαού στη γενικευμένη ασυδοσία, την καταπάτηση κάθε κανόνα, γραπτού και άγραφου, σε συνδυασμό με τη συνειδητή, κατευθυνόμενη, προϊούσα **απαξίωση της αίσθησης χρέους του πολίτη προς το κοινωνικό σύνολο**. Πρώτος διδάξας ο αείμνηστος μέγας δημαγωγός ιδρυτής του ΠΑΣΟΚ. Που εκμεταλλεύτηκε τη (δικαιολογημένη) ανάγκη απελευθέρωσης μετά τη δικτατορία και έριξε το σύνθημα για πλήρη ικανοποίηση κάθε αιτήματος, διάχυση της αποχαλίνωσης και ενεργοποίηση όλων των κατώτερων πολιτικών ενστίκτων του λαού. Μόνον έτσι, ο λαός, εξελισσόμενος σε άθροισμα ατόμων, θα μπορούσε να αποδεχθεί την πολιτική του. Και ο δημαγωγός τα κατάφερε.

Όμως, το ΠΑΣΟΚ, ο βασικός πολιτικός εκφραστής αυτής της τάσης, δε θα μπορούσε να πετύχει στο στόχο του, ως κυβέρνηση και εξουσία, αν δεν περιέβαλλε αυτή τη διαπαιδαγώγηση με ένα ιδεολόγημα και αν δεν συνεπικουρούνταν από μέρος της αντιπολίτευσης.

Ιδεολόγημα βρέθηκε και ήταν «η κοινωνία των δικαιωμάτων και των μειονοτήτων»! Σε Δικαίωμα αναγορεύτηκε η επιθυμία σε κάθετι. Αρκεί κάποιος, ο οποιοσδήποτε, να ζητούσε κάτι, το οτιδήποτε. Το Δικαίωμα ανήχθη στο υπέρτατο ιδεολογικό τοτέμ, η διεκδίκησή του σε αυτοσκοπό και ο κάθε ένας που αντιστεκόταν σε αυτό τον εκφυλισμό σε συντηρητικό. Δικαίωμα να δουλεύουμε όσο θέλουμε, να κάνουμε διακοπές όποτε και όσο θέλουμε, να αξιολογούμαστε όποτε θέλουμε και από όποιους θέλουμε, να χτίζουμε όπου θέλουμε, να πληρώνουμε όσο φόρο και όσες εισφορές θέλουμε, να τηρούμε τις υποχρεώσεις μας όπως εμείς θέλουμε. Και επειδή πρόκειται για διαστροφή, για τάση χωρίς όριο, φτάσαμε, μετά από χρόνια διαπαιδαγώγησης, να ακούμε τον πιο απίθανο ισχυρισμό διατυπωμένο ως δικαίωμα. Και η διαστροφή αυτή παντρεύτηκε με την έτερη, αυτή της βάπτισης κάθε μικρής ή μεγάλης ομάδας ως προστατευόμενης και χρήζουσας προστασίας, **την ίδια στιγμή που οι συνθήκες για την πλειονότητα επιδεινώνονταν**. Δικαιώματα οι επιθυμίες των λαθρομεταναστών, δικαιώματα οι επιθυμίες των ομοφυ-

λόφιλων, δικαιώματα οι επιθυμίες των ζωόφιλων.

Το ρόλο του αντιπολιτευόμενου επίκουρου κλήθηκε με... ειλικρινή διάθεση να παίξει η «Ανανεωτική Αριστερά» (σ.σ. ανανέωσε μάλλον τη νεοφιλελεύθερη Δεξιά παρά την Αριστερά...), μέσα από όλα τα κανάλια διαμόρφωσης γνώμης που κατέλαβε συστηματικά από το 1981 και μετά. Έτσι, από τους «διανοούμενους», τους δημοσιογράφους, τα ΜΜΕ, τις κομματικές νεολαίες, τα τελευταία χρόνια τις διάφορες ΜΚΟ, γενιές ολόκληρες στη μεταπολίτευση διαπαιδαγωγήθηκαν στο δικαίωμα και τη διεκδίκησή του. Ολόκληρη η κοινωνική και προσωπική ζωή μετατράπηκε σε κυνήγι των δικαιωμάτων, **στην ουσία σε ικανοποίηση προσωπικών επιθυμιών και τελικά σε εκζήτηση. Την ίδια ώρα η έννοια των κοινωνικών υποχρεώσεων υποχωρούσε ως συντηρητική**.

Τώρα, ο προηγουμένως φερόμενος ως αντιστασιακός και νυν υπηρέτης της κατοχής ΣΥΡΙΖΑ, φυσική κομματική μετεξέλιξη αυτού του χώρου, διατηρώντας στους κόλπους του τα πιο ασύδοτα και αριβίστικα στοιχεία, ασκεί την εξουσία, όπως έχει μάθει. Και είναι τουλάχιστον κωμικό ότι από τη μια προσπαθεί να χαλιναγωγήσει τώρα τις αξιώσεις των ψηφοφόρων του, μιας και ως κυβέρνηση δε σκόπευε να υλοποιήσει αυτά που υποσχόταν. Ενώ από την άλλη τα στελέχη του, συνηθισμένα στο να λένε και να κάνουν ό,τι θέλουν χωρίς κόστος, επιδίδονται σε διαγωνισμό αμετροέπειας και ακρότητας, φραστικής και έμπρακτης. Ασελγώντας πάνω στην πατρίδα και στο λαό, στα πάντα, από τους φυσικούς πόρους μέχρι την παιδεία και τη νοημοσύνη μας. Δε μας κάνει εντύπωση.

Απλά να γνωρίζουν ότι το ήθος αυτό, επείσακτο, σε πλήρη αντίθεση με την πολιτική παράδοση του ελληνικού λαού, αλλά σε πλήρη συμφωνία με τα ήθη της σημερινής εν παρακμή Δύσης, κάποτε, σύντομα, θα εκλείψει μαζί με τους ίδιους. **Όταν ο λαός αναδείξει από μέσα του το καλά κρυμμένο ήθος του, προϊόν της μακραίωνης ιστορίας του.**

Και κάτι παρήγορο

Ένα φωτεινό παράδειγμα μέσα στη μαυρίλα

Στο χώρο του επαγγελματικού (!) **αθλητισμού** ανεφύη κάτι περίεργο μέσα στη διαλυμένη κοινωνία μας. Ένας αθλητής μεγάλος, με παγκόσμια αναγνώριση, με παράξενα υψηλό ήθος και φρόνημα αποχώρησε από τα γήπεδα ο ίδιος, όπως μπήκε, ήσυχα και μετριοφρόνα, σαν να μην είχε επιτύχει τίποτα σημαντικό. Το μεγαλύτερο φιλοφρόνημα που αμίλητος δέχτηκε ήταν από το μεγάλο, απαιτητικό προπονητή του: «Θα' θελα ο γιος μου να γίνει σαν **τον Δημ. Διαμαντίδη!**»

Ο γαλλικός ξεσηκωμός προάγγελος διάλυσης της Ε.Ε;

Εδώ και περίπου δύο μήνες οι Γάλλοι βρίσκονται στο δρόμο διαμαρτυρόμενοι για τις μεταρρυθμίσεις για τα ασφαλιστικά και τα εργασιακά, που προσπάθησε και πέρασε η Γαλλική Κυβέρνηση.

Όλα ξεκίνησαν, όταν πριν από 2 μήνες περίπου η Γαλλική Κυβέρνηση παρουσίασε το σχέδιο νόμου για τα εργασιακά, τον περίφημο νόμο «Ελ-Κομρί», που ουσιαστικά ενισχύει τις επιχειρησιακές συμβάσεις έναντι των συλλογικών. Συγκεκριμένα το σχέδιο νόμου, το οποίο η Γαλλική Κυβέρνηση επιδιώκει με Προεδρικό Διάταγμα του Ολάντ να περάσει μέσω Γερουσίας και μετά μέσω της Βουλής, αφήνει στις εταιρείες το δικαίωμα να επιβάλλουν δικά τους ωράρια, διαφορετικά από αυτά των συλλογικών συμβάσεων, που αυτή τη στιγμή προβλέπουν 35 ώρες εβδομαδιαίας εργασίας. Οι εταιρείες θα έχουν δικαίωμα να επιβάλλουν στους εργαζόμενους 48 ώρες εβδομαδιαίας εργασίας (που σε εξαιρετικές περιπτώσεις θα μπορεί να επεκτείνεται ακόμα και σε 60!) με ανώτατο ημερήσιο ωράριο τις 12 ώρες(!), χωρίς αυτές οι ώρες να αποζημιώνονται, αλλά να αντισταθμίζονται με ρεπό!!

Οι γαλλικές κινητοποιήσεις υπό την καθοδήγηση των συνδικάτων (**υπενθυμίζουμε ότι τα συνδικάτα έχουν κύρος και ισχύ στον Γαλλικό λαό**) συνεχίζουν με αμείωτο ρυθμό (με βασικό σύνθημα «Εμείς δεν είμαστε Έλληνες»), προκαλώντας σοβαρά προβλήματα στις μεταφορές και στα καύσιμα της Γαλλίας. Εφτά συνδικάτα ενώθηκαν σε ένα ενιαίο μέτωπο κατά της μεταρρύθμισης, προκαλώντας ήδη σοβαρά προβλήματα στην κυβέρνηση και στον Ολάντ, τα ποσοστά του οποίου έχουν φτάσει στο χαμηλότερο σημείο. Στις

κινητοποιήσεις δυναμικό παρών έχουν δώσει και οι νέοι της Γαλλίας με λύκειο να παίρνουν μέρος στις διαδηλώσεις, αφού, όπως χαρακτηριστικά δηλώνουν οι νέοι «Είναι το μέλλον μας, εναπόκειται σε εμάς να κινητοποιηθούμε τώρα για το μέλλον μας (...), θα συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις, εάν η κυβέρνηση δεν σταματήσει».

Οι παραινέσεις Ολάντ, «πρέπει να ξέρει κάποιος ποια στιγμή πρέπει να σταματήσει μια απεργία», ελπίζοντας ότι οι κινητοποιήσεις θα λάβουν τέλος λόγω της διοργάνωσης του Ευρωπαϊκού κυπέλλου, **φυσικά δεν είχαν κανένα αποτέλεσμα** και μέχρι τη στιγμή που γράφεται το κείμενο αυτό, τα συνδικάτα ετοιμάζονται για πιο δυναμικές κινητοποιήσεις με τη συμμετοχή ακόμα και των πιλότων.

Οι γαλλικές κινητοποιήσεις ίσως να είναι ο προάγγελος γενικού ξεσηκωμού των λαών κατά της λαίλαπας της Ε.Ε., που θέλει να επιβάλλει φτωχοποίηση των λαών και εργασιακούς μεσαίωνες. Το ΑΣΚΕ είχε μιλήσει για το πείραμα που ξεκίνησε σε Ελλάδα, Πορτογαλία και άλλες χώρες υπό το καθεστώς μνημονίων και σιγά σιγά θα προχωρούσε και στις λεγόμενες ισχυρές χώρες. Η Γαλλία, κάτω από την ηγεμονία της Γερμανίας και υπό το καθεστώς της Ε.Ε. έχει σοβαρά προβλήματα ανταγωνιστικότητας, με αποτέλεσμα τη μείωση της παραγωγής και την εισαγωγή προϊόντων από άλλες χώρες.

Η σθεναρή αντίσταση του Γαλλικού λαού, που σε καμία περίπτωση δεν φτάνει τα δικά μας δεινά, θα πρέπει να αποτελέσει παράδειγμα προς όλους εμάς, που παρόλες τις συμφορές που έχουν φέρει τα μνημόνια, κρατάμε ακόμα (ας ελπίσουμε όχι πολύ ακόμα) παθητική στάση.

Φεστιβάλ «υπερηφάνειας»

Διοργανώθηκε τις προάλλες το περιώνυμο «φεστιβάλ υπερηφάνειας» από την κοινότητα των πάσης φύσεως ομοφυλόφιλων. Φυσικά ο καθένας έχει δικαίωμα να διαδηλώνει για όποιο θέμα θέλει. Αντί οποιούδηποτε άλλου σχολίου, ας δούμε τι λέει ένας δηλωμένος ομοφυλόφιλος, ο ηθοποιός Χρήστος Σιμαρδάνης για αυτό.

"Την ημέρα του Gay Pride μου ζήτησαν από ραδιοφωνικό σταθμό να μιλήσω, αλλά τους είπα ότι δεν συμφωνώ. Δεν είμαι περήφανος που είμαι ομοφυλόφιλος. **Κανείς δεν μπορεί να είναι περήφανος για το τι κάνει στο κρεβάτι του.** Είναι σαν να λες "είμαι περήφανος που έχω αυτιά". Δεν μπορείς να είσαι περήφανος επειδή είσαι θηλαστικό ή επειδή έχεις δύο αυτιά. Περήφανος μπορείς να είσαι για χίλια δύο άλλα πράγματα. Θα μου άρεσε να νιώθω περήφανος για τον εαυτό μου για κάποια ανθρωπι-

να χαρακτηριστικά μου. Δεν νιώθω περήφανος που είμαι gay, ούτε εσύ πρέπει να νιώθεις περήφανος που είσαι straight. **Να είσαι περήφανος, επειδή είσαι τίμιος, καλός άνθρωπος ή καλός πατέρας".**

«Δε θα παραλάβουμε...»

«Ούτε με «ναι» ούτε με «όχι»...»

«Δεν θα παραλάβουμε τέτοια κατάσταση αν ο λαός, στον οποίο έχουμε μιλήσει καθαρά και ξάστερα, δεν είναι στους δρόμους, δεν έχει κινητοποιηθεί, οργανωθεί και μας πει «ναι, παίρνω την απόφαση εγώ να πάρω την εξουσία...» **απάντησε ο Γ.Γ του ΚΚΕ** σε ερώτηση τι θα κάνει αν βγει πρώτο κόμμα με διψήφιο ποσοστό (συνέντευξη στην ΕΡΤ1 7-6-2016)

Τα χειμερινά ανάκτορα, άλλωστε, δεν χτίστηκαν ακόμη, αν ποτέ ... χτιστούν...

Και ακόμη στην ίδια συνέντευξη «Δεν είμαστε ούτε με το Brexit ούτε με το Bremain, ούτε με το «ναι» ούτε με το «όχι»...».

Δηλ. δημοκράτες... Βρετανοί, ΑΠΟΧΗ !!